

Pirmas skyrius,
kuriame Lilė ruošiasi

Viskas, namų darbai paruošti! Lilė patenkinta užverčia sąsiuvinį. Dabar vėl gali svajoti ir mąstyti.

O apie ką ji svajoja vidury šviesios dienos?

Aišku, kad apie savo *klasės išvyką!*

Jau kelios dienos mokiniai vien apie tai ir tekalba. Visi vos gali jos sulaukti. Jai jau rūpestingai pasiruošta.

Visa klasė iš mokyklos kiemo išvažiuos autobusu. Ponia Grach, jų mokytoja, aišku, vyks kartu. O tėvai liks namie. Kai kuriems vaikams tai didelis įvykis, jie dar niekada nėra nakvoję ne namuose. Lilė jau nesyk praleido naktį pas savo močiutę. Bet jai vis tiek bus įdomu keliauti be mamos ir Leono.

Ji labai džiaugiasi. Su **bendraklasiais** važiuos į mokyklos poilsio namus, įsikūrusius pilyje ant upės kranto. Dalis jos perstatyta, pritaikyta gyventi, o kita dalis palikta kokia buvo, kai pilyje dar gyveno tikri pilėnai.

Lilē tikra, kad visi jos klasiokai jausis ten kaip **karalaičiai**.

Tai bus puiku!

– Susikrauti daiktus niekada ne per anksti, – sako ji sau ir deda į mažą **lagaminėlį su ratukais** kojines, apatinius baltinius, du megztinius ir atsargines kelnes. Kas geriau? Kambarinės šlepetės ar minkštos kojinės? Ir būtinai reikia pūkuotų naktinių marškinių. Iš vonios Lilė atsineša dantų šepetėlį, dantų pastą, prausimosi reikmenis. Ir susimąsto, ko dar negalima pamiršti.

Aišku, raudonosios striukės. Atsarga gėdos nedaro.

Tada į kambarį įeina mama. Pamačiusi Lilės lagaminą ant lovos, taria:

– **Kaip gerai**, kad tu jau tokia didelė! Pati viena gali susiruošti kelionei.

– Žinoma, – išdidžiai atsako Lilė. – Juk važiuoju su **klase**. Viena, be tavęs.

Mama pritariamai linkteli.

– Puiku, esi jau visai **savarankiška**. Gal galėtum pusvalandį pabūti su broliuku?

– Maaam, juk man reikia toliau ruoš-
tis, – ima zyzti Lilė.

– Aš tik greitai nuvešiu mūsų kaimynę
ponią Šnaterman į geležinkelio stotį. Ji
irgi išvyksta su **sunkių lagaminu**.
Viena jo nepaneš.

– Na gerai, pabūsiu, kol tas mažasis ro-
keris su sauskelnėmis nepradės kvailioti.

– Ačiū, mano dičke, – sako mama ir iš-
eina pro duris.

– Leonas nieko neiškrės, – taria sau Lilė
ir atsisėda prie rašomojo stalo sudaryti
sąrašo klasės išvykai, kad nieko ne-
pamirštų.

Kišeninis žibintuvėlis – šurpiai naktinei kelionei. Mokyklos laisvalaikio pilyje yra tikrų vampyrų. **Guminiai meškiukai** – slaptam **pasmaližiavimui** lovoje, užsirašo Lilė.

Bet vos tik mamai išėjus iš namų,
Leonas jau paleidžia gerklę:

– Liile, ar pažaisi su manimi riterių
pili?

– Taip, tuoj ateinu! – atsako Lilė.

Lipnioji juosta – pilies vaiduokliams gaudyti, – dar užsirašo.

Vienoje **knygoje apie šmėklas** buvo skaičiusi, kad šios gali įlįsti pro rakto skylutę. Tad pilyje savo kambarį ji apsaugos nuo šmėklų lipniaja juosta.

O Leonas vėl znykia.

Lilei kyla mintis: ji galėtų pasirodyti broliukui apsitaisiusi kaip pilies šmėkla. Greitai užsimeta ant galvos baltą **antklodę** ir apčiuopomis eina į Leono kambarį.

– Uuuuu! – suūkia šiurpiu balsu ir įžengia į vidų. Tačiau šmėklos skraistė tokia didelė, kad Lilė joje **susipainioja**, susklumpa ir triukšmingai įgriūva į broliuko kambarį.

Leonas išsigąsta ir klausia:

– Ko čia vidurvasarį prireikė senio besmegenio žmonai?

Lilė **sušvokščia**:

– Senė besmegenė yra pilies šmėkla ir atėjo tavęs!